

ЗАТВЕРДЖУЮ

Проректор з наукової роботи
Національного університету
«Львівська політехніка»

проф. Іван ДЕМИДОВ
" " " 2025 р.

Висновок

**про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації
«Розвиток державно-приватного партнерства у сфері національної безпеки»
здобувача вищої освіти ступеня доктора філософії
за спеціальністю 281 Публічне управління та адміністрування
(галузь знань 28 Публічне управління та адміністрування)
Олега Дідича**

міжкафедрального наукового семінару Національного університету «Львівська політехніка»

Актуальність теми. Україна сьогодні стикається з багатоаспектними викликами, що вимагають не тільки мобілізації державних ресурсів, а й комплексного, всебічного підходу. Національна безпека – це не виключно прерогатива державних інституцій, це наріжний камінь стійкості держави, що охоплює оборону, правопорядок, економічну стабільність та захист життєво важливих інтересів суспільства. Повномасштабна війна загострила певні вразливості та недоліки у функціонуванні цього стратегічно важливого напрямку, які вимагають негайного реагування. Тривалість збройного конфлікту зумовлює значні фінансові витрати для держави та підвищує ризики для цивільного населення, що вимагає впровадження додаткових інструментів та інноваційних підходів.

У цьому контексті, державно-приватне партнерство (ДПП) виступає як ключовий механізм, що здатен ефективно поєднати можливості державних інституцій з гнучкістю, технологіями та фінансовими ресурсами приватного сектору. Проте, для досягнення максимальної ефективності, критично важливим є включення до цього процесу і громадянського суспільства. Його експертиза, інноваційні ідеї, волонтерські ініціативи та громадський контроль можуть суттєво посилити потенціал країни у забезпеченні національної безпеки, створюючи синергетичний ефект, де кожен учасник відіграє свою незамінну роль у зміцненні стійкості та обороноздатності держави.

Незважаючи на значний потенціал ДПП, його розвиток у секторі національної безпеки України стикається з низкою системних проблем, що включають недосконалість нормативно-правової бази, відсутність чітких механізмів розподілу ризиків, недостатній рівень довіри між державою та бізнесом, а також обмежену прозорість у прийнятті рішень. Зазначені проблеми є взаємопов'язаними та потребують комплексного підходу до їх вирішення для того, щоб ДПП могло повноцінно розкрити свій потенціал у зміцненні національної безпеки України.

Ці обставини обумовлюють актуальність та наукову значущість дослідження, присвяченого комплексному аналізу стану та перспектив розвитку державно-приватного партнерства у сфері національної безпеки в умовах сучасних викликів і загроз.

У вітчизняній науковій думці проблематика державно-приватного партнерства отримала ґрунтовне висвітлення як з економічної точки зору, так і в контексті державного управління. Вчені досліджували ДПП як інструмент залучення інвестицій, модернізації інфраструктури, підвищення ефективності управління державним майном та розвитку окремих галузей економіки, оптимізації управлінських процесів, підвищення прозорості та підзвітності державних інституцій. Хоча дослідження ДПП в Україні здебільшого зосереджувалися на його економічних та управлінських аспектах, з огляду на сучасні безпекові виклики, все більшої актуальності набувають праці, присвячені застосуванню цього інструменту у безпековому секторі.

Попри ґрунтовні дослідження проблематики ДПП в українській науці, слід констатувати, що питання застосування та розвитку ДПП у сфері національної безпеки залишаються

недостатньо розробленими. Хоча окремі праці й торкаються цієї теми, комплексний аналіз специфіки ДПП у сфері національної безпеки, його законодавчих, інституційних та практичних аспектів в умовах сучасних загроз потребує поглибленого наукового осмислення.

2. Зв'язок теми дисертації з державними програмами, науковими напрямами університету та кафедри

Дослідження проведено в межах науково-дослідної роботи Інституту адміністрування, державного управління та професійного розвитку Національного університету «Львівська політехніка» за темою: «Наукові засади забезпечення сталого розвитку територіальних громад і територій в умовах національних викликів та повоєнного відновлення України» (ДР № 0124U000016), в межах якої автором обґрунтовано рекомендації щодо розвитку державно-приватного партнерства у сфері національної безпеки України в умовах сучасних викликів та загроз (акт про використання результатів дисертаційної роботи від 30.05.2025 р.).

3. Особистий внесок здобувача в отриманні наукових результатів

Дисертація є самостійно виконаним науковим дослідженням. Усі наукові результати, викладені в роботі, отримані автором особисто. Особистий внесок дисертанта у наукових працях, опублікованих у співавторстві, зазначено в переліку публікацій за темою дисертації. Зокрема, дисертантом у статтях, які були опубліковані у співавторстві: проведено дослідження загального стану ДПП у сфері національної безпеки України в умовах війни; виокремлено основні недоліки та прогалини в законодавстві, які негативно впливають на співпрацю приватних партнерів з державою; проведено дослідження понять державно-приватного партнерства, національної безпеки та національних інтересів; обґрунтовано доцільність вдосконалення чинної нормативно-правової бази з метою розширення сфери дії ДПП у сфері національної безпеки України задля поліпшення гнучкості і надійності та забезпечення стійкості і своєчасності реагування держави на сучасні виклики і загрози; визначено та проведено аналіз сучасних тенденцій розвитку ДПП у сфері національної безпеки України, спрямованих на зміцнення обороноздатності держави; здійснено обґрунтування перспективних напрямків ДПП, таких як залучення приватних військових компаній та приватних розвідувальних компаній, а також використання військових інноваційних технологій, що є новаторським підходом до забезпечення національної безпеки); визначено ключові аспекти системи ДПП в контексті економічного розвитку держави; проведено дослідження механізмів, форм та методів ДПП, що дозволяють широко використовувати можливості приватного капіталу у вирішенні багатьох проблем, пов'язаних із суспільними інтересами); здійснено дослідження пріоритетів ДПП в кібербезпеці та інформаційній безпеці, а саме: розширення взаємодії між державними органами та приватними науковими установами, громадськими об'єднаннями та волонтерськими організаціями, а також підвищення цифрової грамотності громадян та культури безпеки в кіберпросторі); обґрунтовано необхідність інтегрованого підходу до вирішення проблем кібербезпеки системи державного управління.

4. Достовірність та обґрунтованість отриманих результатів та запропонованих автором рішень, висновків, рекомендацій

Наукові положення, висновки та рекомендації дисертаційної роботи є достовірними та обґрунтованими, оскільки підтверджуються фактичними даними, добре узгоджуються з теоретичними положеннями та перевірені в ході розробки рекомендацій. Обґрунтованість та достовірність основних наукових положень, отриманих результатів, висновків та сформованих рекомендацій підтверджується використанням автором загальнонаукових методів дослідження.

Теоретико-методологічну основу дослідження становлять загальновизнані наукові підходи та методи, сфокусовані на вивченні явищ та процесів управління у сфері національної безпеки. У дисертації було застосовано комплекс загальнонаукових та спеціальних методів, що охоплюють як теоретичні, так і практичні аспекти дослідження.

Узагальнення теоретичних аспектів ДПП як цілісної системи елементів, їхніх взаємозв'язків та функціонування в контексті національної безпеки здійснювалося за допомогою системного підходу. Діалектичний та історичний методи дозволили розглянути еволюцію теоретичних поглядів на ДПП у сфері національної безпеки. Метод аналізу та синтезу, статистичний метод дозволили вивчити організаційно-правове забезпечення та визначити тенденції розвитку ДПП у досліджуваній сфері. Методи аналогій та порівняння дозволили зіставляти моделі ДПП у сфері національної безпеки різних країн, виявляти їхні спільні риси, відмінності, переваги та недоліки, знаходити відповідні рішення, які можуть бути адаптовані до українських умов. Роль та функціонування відповідних інституцій, таких як міністерства, відомства та агентства, відповідальних за реалізацію ДПП у сфері національної безпеки, вивчалися за допомогою методу інституційного аналізу. Контент-аналіз застосовувався для аналізу офіційних документів, звітів, стратегій, нормативно-правових актів, а також публікацій у ЗМІ та фахових виданнях, що висвітлюють розвиток ДПП у воєнний час. Методи узагальнення, прогнозування, системного підходу дозволили інтегрувати результати проведеного аналізу для формування цілісного бачення перспективних напрямів розвитку ДПП у сфері національної безпеки. Для оцінки сильних і слабких сторін, можливостей та загроз для залучення приватного сектору до проєктів ДПП в умовах війни використовувався метод SWOT-аналізу. Методи моделювання та формалізації використовувалися при розробці тривимірної моделі залученості ключових суб'єктів ДПП до прийняття управлінських рішень, представлення елементів моделі та їхніх зв'язків. Метод конкретизації використовувався для перетворення загальних ідей на конкретні кроки та рекомендації щодо розвитку ДПП у сфері національної безпеки в умовах сучасних викликів і загроз.

Емпіричну базу дослідження склали фактичні дані та інформаційні джерела, необхідні для обґрунтування наукових положень, висновків та рекомендацій щодо розвитку ДПП у сфері національної безпеки України. До них належать: Закони України; укази Президента України; постанови КМУ, що регулюють засади національної безпеки, оборони, оборонно-промислового комплексу, ДПП та інших суміжних сфер; відомчі нормативно-правові акти Міністерства оборони України; стратегічні та програмні документи; офіційна статистична інформація; аналітичні та звітні матеріали; наукові публікації та фахова періодика.

5. Ступінь основних результатів дисертації порівняно з відомими дослідженнями аналогічного характеру

Наукова новизна отриманих результатів дослідження полягає у комплексній систематизації наукових підходів та обґрунтуванні й розробці науково-практичних рекомендацій щодо розвитку державно-приватного партнерства у сфері національної безпеки України в умовах сучасних викликів та загроз, зокрема:

уперше:

– розроблено тривимірну модель залученості ключових суб'єктів державно-приватного партнерства (держави, приватного бізнесу та громадянського суспільства) до прийняття управлінських рішень у сфері національної безпеки, що, на відміну від існуючих підходів, які здебільшого оперують бінарною взаємодією «держава-бізнес» та не надають чіткої метрики для вимірювання ступеня залученості, пропонує чіткий просторовий інструментарій для аналізу багатосторонньої співпраці. Модель дозволяє наочно представити та класифікувати різноманітні сценарії залученості, надає гнучкий аналітичний алгоритм для діагностики поточного стану та розробки ефективних стратегій синергетичної взаємодії;

удосконалено:

– напрями нормативно-правового забезпечення ДПП у сфері національної безпеки шляхом обґрунтування необхідності розробки проєкту Закону України «Про державно-приватне партнерство у сфері національної безпеки», який чітко визначить механізми розподілу ризиків, умови довгострокових контрактів, процедури доступу до державного оборонного замовлення та забезпечить належний рівень конфіденційності та контролю;

– інституційне забезпечення ДПП у сфері національної безпеки шляхом створення спеціалізованого агентства, відповідального за координацію, методологічну підтримку та

контроль проєктів ДПП у цій сфері. Створення такої структури при Раді національної безпеки і оборони України підкреслює її високий статус, міжвідомчий характер і пріоритетність завдань національної безпеки та є логічним і стратегічно важливим кроком, що відповідає викликам сьогодення;

– модель ДПП у сфері національної безпеки, що системно аналізує взаємодію всіх суб'єктів одночасно у трьох вимірах: суб'єктному, рівневому та функціональному/процесному. Такий багатовимірний підхід підкреслює циклічний характер розвитку партнерства, де накопичений досвід реалізованих проєктів ДПП стає фундаментом для подальшого вдосконалення концептуальних засад та принципів взаємодії між державою, приватним бізнесом та громадянським суспільством у сфері національної безпеки;

набули подальшого розвитку:

– систематизація наукових підходів до визначення змісту поняття «державно-приватне партнерство», що дозволяє виявити спільні та відмінні риси цих підходів, допомагає сформулювати універсальний набір критеріїв, за якими можна ідентифікувати ДПП, веде до більш чіткого і всебічного розуміння багатогранності даного поняття. Це дало можливість розвинути понятійно-категоріальний апарат дослідження шляхом змістовного уточнення поняття державно-приватного партнерства у сфері національної безпеки;

– дослідження генези формування ДПП у сфері національної безпеки, що дає можливість прослідкувати еволюцію цієї взаємодії від її витоків, виявити ключові передумови та рушійні сили, зумовлені безпековими викликами та зміною характеру загроз, а також ідентифікувати етапи становлення та форми співпраці. Це дало змогу розвинути класифікацію етапів становлення та розвитку інституту ДПП в Україні, шляхом виокремлення ключових періодів, нормативних змін і результатів функціонування ДПП в українських реаліях та обґрунтувати стратегічні пріоритети для переходу до проактивної «модернізації на випередження», що є важливим для підвищення ефективності системи національної безпеки в умовах сучасних загроз;

– підходи до систематизації життєвого циклу озброєння та військової техніки з позиції PESTLE-аналізу, що дає змогу ідентифікувати та оцінити вплив широкого спектру зовнішніх чинників (політичних, економічних, соціальних, технологічних, правових, екологічних) на кожен етап життєвого циклу озброєння та військової техніки. Це дозволяє уникнути спрощеного бачення та врахувати всі потенційні можливості та загрози, що виходять за рамки суто військово-технічних аспектів;

– методичні підходи до управління проєктами ДПП у сфері національної безпеки, шляхом проведення SWOT аналізу створення типових проєктів, що сприяє ідентифікації ключових переваг для ефективної реалізації проєктів, допомагає виявити слабкі сторони та загрози, що вимагають системного усунення. Це створює обґрунтовану аналітичну базу для розробки ефективних політик, залучення інвестицій, підвищення довіри між державою, бізнесом та громадянським суспільством, а також для забезпечення своєчасної та ефективної відповіді на сучасні й майбутні виклики національній безпеці України.

6. Перелік наукових праць, які відображають основні результати дисертації

6.1. Публікації у наукових фахових виданнях України

1. Дідич О. Р., Наумко М. М. Державно-приватне партнерство у забезпеченні національної безпеки в умовах повномасштабного вторгнення. *Вчені записки Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського*. 2023. Т. 34 (73), № 2. С. 118–123. URL: https://www.pubadm.vernadskyjournals.in.ua/journals/2023/2_2023/20.pdf
(Особистий внесок автора: дослідження загального стану державно-приватного партнерства у сфері національної безпеки України в умовах війни; виокремлення основних недоліків та прогалин в законодавстві, які негативно впливають на співпрацю приватних партнерів з державою).

2. Дідич О. Р. Основні проблеми оборонно-промислового комплексу та шляхи їх подолання. *Ефективність державного управління*. 2021. Вип. 2 (67), ч. 1. С. 54–66. URL: <https://doi.org/10.33990/2070-4011.67.2021.240242>

3. Дідич О. Р., Наумко М. М. Поняття та сутність державно-приватного партнерства у сфері національної безпеки України. *Вчені записки Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського*. 2023. Т. 34 (73), № 6. С. 69–77. URL: https://www.pubadm.vernadskyjournals.in.ua/journals/2023/6_2023/12.pdf

(Особистий внесок автора: дослідження понять державно-приватного партнерства, національної безпеки та національних інтересів; обґрунтування доцільності вдосконалення чинної нормативно-правової бази з метою розширення сфери дії державно-приватного партнерства у сфері національної безпеки України задля поліпшення гнучкості і надійності та забезпечення стійкості і своєчасності реагування держави на сучасні виклики і загрози).

4. Дзяна Г. О., Дідич О. Р. Аналіз сучасних тенденцій розвитку державно-приватного партнерства у сфері національної безпеки України. *Національні інтереси України*. 2025. № 4 (9). С. 734–748. URL: <http://perspectives.pp.ua/index.php/niu/article/view/22480/22450>

(Особистий внесок автора: визначення та аналіз сучасних тенденцій розвитку державно-приватного партнерства у сфері національної безпеки України, спрямованих на зміцнення обороноздатності держави; обґрунтування перспективних напрямків ДПП, таких як залучення приватних військових компаній та приватних розвідувальних компаній, а також використання військових інноваційних технологій, що є новаторським підходом до забезпечення національної безпеки).

5. Дідич О. Р. Теоретико-методологічні засади моделей державно-приватного партнерства. *Вчені записки Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського*. 2024. Т. 35 (74), № 2. С. 131–139. URL: https://www.pubadm.vernadskyjournals.in.ua/journals/2024/2_2024/24.pdf

6.2. Публікації у періодичних наукових виданнях інших держав, які входять до Організації економічного співробітництва та розвитку та/або Європейського Союзу, які індексуються у наукометричній базі SCOPUS та Web of Science

1. Muliar V., Ryda T., Dolot V., Didych O., Grechanyk B., Chornysh I. Public-private partnership in the system of economic development of the country. *International Journal of Computer Science and Network Security*. 2022. Vol. 22, No. 9. P. 83–88. URL: <https://doi.org/10.22937/IJCSNS.2022.22.9.13> (WoS)

(Особистий внесок автора: визначення ключових аспектів системи державно-приватного партнерства в контексті економічного розвитку держави; дослідження механізмів, форм та методів державно-приватного партнерства, що дозволяють широко використовувати можливості приватного капіталу у вирішенні багатьох проблем, пов'язаних із суспільними інтересами).

2. Dzyana H., Pasichnyk V., Harmash YE., Didych O., Naumko M. The system for ensuring the information security of the organization in the context of covid-19 based on public-private partnership. *International Journal of Computer Science and Network Security*. 2022. Vol. 22, No. 6. P. 19–24. URL: <https://doi.org/10.22937/IJCSNS.2022.22.6.4> (WoS)

(Особистий внесок автора: дослідження пріоритетів державно-приватного партнерства в кібербезпеці та інформаційній безпеці, а саме: розширення взаємодії між державними органами та приватними науковими установами, громадськими об'єднаннями та волонтерськими організаціями, а також підвищення цифрової грамотності громадян та культури безпеки в кіберпросторі).

3. Yemanov V., Dzyana H., Dzyanyi N., Dolinchenko O., Didych O. Modelling a public administration system for ensuring cybersecurity. *International Journal of Safety and Security Engineering (IJSSE)*. 2023. Vol. 13, No. 1. P. 81–88. URL: <https://doi.org/10.18280/ijssse.130109> (SCOPUS).

(Особистий внесок автора: обґрунтування необхідності інтегрованого підходу до вирішення проблем кібербезпеки системи державного управління).

6.3. Публікації, які засвідчують апробацію матеріалів дисертації

1. Дідич О. Р. Роль державно-приватного партнерства у сфері національної безпеки // *Теорія та практика публічного управління та адміністрування у XXI сторіччі* : матеріали III Всеукраїнської науково-практичної конференції за міжнародною участю здобувачів вищої освіти та молодих вчених в рамках заходу «Школа розвитку молоді» (Київ, 25 листопада 2020 р.). 2020. С. 70–71. URL: https://www.researchgate.net/profile/Enes-Gider-4/publication/347490870_Outlook_of_Agenda_2030_in_Turkey_on_SDG_11/links/5fde06d392851c13fe9e6772/Outlook-of-Agenda-2030-in-Turkey-on-SDG-11.pdf
2. Дідич О., Ткачук П. Державно-приватне партнерство в сфері національної безпеки та оборони України. *Освітньо-наукове забезпечення діяльності складових сектору безпеки і оборони України* : тези XII Всеукраїнської науково-практичної конференції (Хмельницький, 26 листопада 2020 р.). 2020. С. 77–79. URL: https://dspace.nadpsu.edu.ua/bitstream/123456789/1088/1/%d0%9d%d0%90%d0%94%d0%9f%d0%a1%d0%a3_26.11.2020.pdf
3. Дідич О. Р. Роль та розвиток державно-приватного партнерства у сфері національної безпеки України. *Наука та освіта у світовому інформаційному просторі. Збірник наукових праць. Сербська асоціація розвитку. Бачки-Петровац*. 2021. С. 56–59. URL: <https://www.eeda.sk/dok/publikacie/ostatne/2021-nauka-i-obrazovanie-u-svetskom-informacionom-prostoru.pdf>
4. Дідич О. Р. Державно-приватне партнерство у забезпеченні національної безпеки в умовах повномасштабного вторгнення. *Сучасна парадигма публічного управління* : збірник тез IV Міжнародної науково-практичної конференції (10-12 листопада 2022р.), ЛНУ імені Івана Франка, Львів, 2022. С. 324–329. URL: https://financial.lnu.edu.ua/wp-content/uploads/2023/02/Konferentsiia_Suchasna_paradyhma_2022.pdf
5. Дзяна Г. О., Дідич О. Р. Державно-приватне партнерство як механізм розвитку сектору безпеки й оборони України у воєнний та пост воєнний періоди. *Розвиток публічного управління в контексті європейської інтеграції України* : матеріали науково-практичної конференції (Львів, 28 квітня 2023 р.). 2023. С. 27–30. URL: <https://lpnu.ua/sites/default/files/2024/pages/27385/konferenciya-28042023.pdf>
6. Дідич О. Р. Державно-приватне партнерство як механізм забезпечення національної безпеки України. *Європейська інтеграція та трансформація публічного врядування в Україні* : матеріали науково-практичної конференції (Львів, 4 квітня 2025 р.). 2025. С. 138–140. URL: <https://lpnu.ua/sites/default/files/2024/pages/27385/konferenciya-2025ostvar0.pdf>

7. **Апробація основних результатів дослідження на конференціях, симпозіумах, семінарах тощо**

Основні положення та висновки дисертаційного дослідження були апробовані на всеукраїнських та міжнародних науково-практичних конференціях: «Теорія та практика публічного управління та адміністрування у XXI сторіччі» (м. Київ, 25 листопада 2020 р.); «Освітньо-наукове забезпечення діяльності складових сектору безпеки і оборони України» (м. Хмельницький, 26 листопада 2020 р.); «Наука та освіта у світовому інформаційному просторі» (Сербська асоціація розвитку, Бачки-Петровац, 2021 р.); «Сучасна парадигма публічного управління» (м. Львів, 10-12 листопада 2022 р.); «Розвиток публічного управління в контексті європейської інтеграції України» (м. Львів, 28 квітня 2023 р.); «Європейська інтеграція та трансформація публічного врядування в Україні» (м. Львів, 4 квітня 2025 р.).

8. **Наукове значення виконаного дослідження із зазначенням можливих наукових галузей та розділів програм навчальних курсів, де можуть бути застосовані отримані результати**

Основні положення та результати дисертаційної роботи впроваджені у навчальний процес: Національної академії сухопутних військ імені Гетьмана Петра Сагайдачного та

використовуються під час проведення командно штабного курсу тактичного рівня Сухопутних військ, L-2 (СВ) (для слухачів офіцерів, які плануються для проходження військової служби на посадах у штабі батальйону, полку, бригади із штатно-посадовою категорією «майор», «підполковник», в галузі знань «25 Воєнні науки, національна безпека, безпека державного кордону» за Спеціальністю «253 Військове управління (за видами збройних сил)» (довідка № 45/кОВ від 10.02.2025); використані під час розроблення модулів освітньо-професійної програми підготовки здобувачів другого (магістерського) рівня вищої освіти за спеціальністю 281 «Публічне управління та адміністрування» та впроваджені у навчальний процес національного університету «Львівська політехніка» під час викладання дисциплін «Державна політика та врядування» та «Комунікації в публічному управлінні» (довідка № 67-01-831 від 09.06.2025).

9. Практична цінність результатів дослідження із зазначенням конкретного підприємства або галузі народного господарства, де вони можуть бути застосовані

Основні положення, висновки та наукові рекомендації дослідження можуть стати основою для розробки інноваційних підходів до формування та реалізації державної політики у сфері національної безпеки з використанням механізмів ДПП, що дозволить оптимізувати чинне законодавство, створюючи більш сприятливі умови для залучення приватного сектору до вирішення завдань національної безпеки.

Отримані результати дослідження будуть корисними при підготовці законопроектів, що регулюють ДПП у сфері національної безпеки, стратегій та програм розвитку, спрямованих на зміцнення обороноздатності та стійкості держави за участю приватного сектору та громадянського суспільства. Практичні рекомендації, розроблені в межах дослідження, можуть бути успішно використані у роботі органів державної влади, місцевого самоврядування, силових структур та спеціальних служб, приватних компаній та громадських організацій для ефективного розвитку ДПП у сфері національної безпеки.

Окремі наукові результати дослідження, зокрема, рекомендації, спрямовані на підвищення ефективності використання ДПП у сфері military-tech, що охоплюють оптимізацію ресурсів, стимулювання технологічних інновацій та ефективне використання управлінських стратегій, які дозволить мінімізувати втрати, скоротити час розробки військових технологій та підвищити ефективність виробництва, знайшли своє відображення в діяльності Міністерства цифрової трансформації України при плануванні пріоритетних напрямів діяльності міністерства на 2025 рік (довідка № 1/06-2-8697 від 10.06.2025 р.).

Результати дослідження, зокрема його теоретичні положення та розробки, що характеризують наукову новизну та практичне значення, є особистим доробком автора.

10. Оцінка структури дисертації, її мови та стилю викладення

Дисертаційна робота Дідича Олега Романовича на тему «Розвиток державно-приватного партнерства у сфері національної безпеки» складається зі вступу, трьох розділів, висновків, списку використаних джерел, додатків. Дисертаційна робота за структурою, мовою та стилем викладення відповідає вимогам Міністерства освіти і науки України.

У ході обговорення дисертації до неї не було висунуто жодних зауважень щодо самої суті роботи.

11. З урахуванням зазначеного, на міжкафедральному науковому семінарі Національного університету «Львівська політехніка» ухвалили:

11.1. Дисертація Дідича Олега Романовича на тему «Розвиток державно-приватного партнерства у сфері національної безпеки» є завершеною науковою працею, у якій розв'язано конкретне наукове завдання, що полягає в теоретичному обґрунтуванні та розробці науково-практичних рекомендацій щодо розвитку державно-приватного партнерства у сфері національної безпеки України в умовах сучасних викликів та загроз, та має важливе значення

для галузі знань 28 *Публічне управління та адміністрування*.

11.2. Основні наукові положення, методичні розробки, висновки та практичні рекомендації, викладені у дисертаційній роботі, логічні, послідовні, аргументовані, достовірні, достатньо обґрунтовані. Дисертація характеризується єдністю змісту.

11.3. У 14-ти наукових публікаціях повністю відображені основні результати дисертації, з них 5 опубліковано у наукових фахових видань України з присвоєнням категорії Б, 3 статті – у періодичних наукових виданнях інших держав, які входять до Організації економічного співробітництва та розвитку і які індексується у наукометричних базах SCOPUS та Web of Science, 6 матеріалів тез доповідей на всеукраїнських та міжнародних науково-практичних конференціях.

11.4. Дисертація відповідає вимогам наказу МОН України № 40 від 12.01.2017 р. «Про затвердження вимог до оформлення дисертації», Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії (постанова Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 р. № 44, зі змінами).

11.5. Дисертація є результатом самостійних досліджень, не містить елементів фальсифікації, компіляції, плагіату та запозичень, що констатує відсутність порушення академічної доброчесності. Використання текстів інших авторів мають належні посилання на відповідні джерела.

11.6. З урахуванням наукової зрілості та професійних якостей Дідича Олега Романовича дисертація «Розвиток державно-приватного партнерства у сфері національної безпеки» рекомендується для подання до розгляду та захисту у спеціалізованій вченій раді.

За затвердження висновку проголосували:

за	-	18 (вісімнадцять)
проти	-	немає
утримались	-	немає

Головуючий на
міжкафедральному науковому семінарі,
д.е.н., професор,
професор кафедри
регіонального та місцевого розвитку

Свген МАТВІШИН

Рецензенти:

д.н.держ.упр., професор,
професор кафедри публічного
врядування

Ольга ФЕДОРЧАК

доктор філософії, доцент, доцент
кафедри адміністративного та
фінансового менеджменту

Юрій ДЗЮРАХ

Відповідальний
в ІАДУ за атестацію PhD,
доктор філософії, доцент,
доцент кафедри адміністративного та
фінансового менеджменту

Юрій ДЗЮРАХ

" 11 " серпень 2025 р.